

ENRIC NEUMANN

Colectările efectuate în ultimii ani în zonele sărăturoase din Câmpia Banatului, s-au soldat cu o serie de specii interesante, caracteristice Câmpiei Panonice, multe dintre ele încă necunoscute pentru fauna Banatului, iar altele chiar noi pentru România.

În ceea ce privește geneza locurilor, câmpia joasă din vestul țării, parte a Câmpiei Tisei, a luat naștere odată cu retragerea apelor vechiului Lac Panonic și colmatarea acestuia. Înclinația foarte mică spre vest a câmpiei și apa freatică la mică adâncime, au favorizat formarea numeroaselor mlaștini pe întreaga suprafață a câmpiei. Deja în secolul al XVIII-lea au început lucrările de drenare a apelor, s-au construit diguri, săpat canale și s-au desfășurat lucrări de desecare, care au continuat până în zilele noastre. O mare parte din teren însă nu a putut fi folosit în agricultură, apa freatică la suprafață, mai ales în zonele mai joase, a favorizat apariția solurilor sărăturoase. Aceste sărături sunt repartizate pe întreaga suprafață a Câmpiei de Vest, sub formă de petice, mai mult sau mai puțin întinse. Aici a luat naștere și s-a format o vegetație și faună de stepă, tipică locală, halofilă.

Zona cercetată de noi, este situată în câmpia de divagare Timiș-Bega, și cuprinde terenurile sărăturoase din împrejurimile localității Dinias (25 km sud-vest de Timișoara), se întinde spre nord până la canalul Bega, iar spre sud până la șoseaua județeană care leagă localitățile Peciul Nou-Giulvăz-Foeni-Cruceni (fig.1).

Covorul vegetal care se caracterizează prin prezența pajștilor halofile stepice, cu preponderență a asociațiilor praticole, prezintă primăvara un exces de umiditate, iar vara un deficit, care atinge maxime în lunile iulie, august și septembrie. Au fost identificate 28 asociații de plante (GRIGORE, S. 1969), dintre care pentru zona Diniașului, Sânmartinul Sârbesc, Peciul Nou (sărătura Bociar), amintim: *Artemisio-Festucetum pseudovinae*, *Achilleo-Festucetum pseudovinae*, *Camphorosmetum annuae*, *Hordeetum hystricus*, *Plantaginetum tenuiflorae*, *Puccinellietum limosae*, *Alopecureto-Rorippetum kernerii*, *Staticeto-*

Artemisietum monogynae, *Juncetum gerardi* ș.a. Aici predomină soloneturile, iar planta *Artemisia maritima* ssp. *monogynae* formează covoare întinse, fiind însoțită de obicei de *Statice gmelini*, *Plantago maritima*, *Festuca pseudovinae*, *Aster tripolium*, *Gypsophila muralis* ș.a. La nord și est de localitatea Diniaș, predomină lăcoviștile sărăturate, unde de un interes entomofaunistic fiind asociația *Peucedano-Festucetum pseudovinae*, asociația care formează fitocenoze mezoxerofile și apare asociată printre altele cu *Aster sedifolium* și *Artemisia pontica*. În partea nordică pe lână digul și canalul Begeiului, predomină o vegetație arboricolă, formată cu preponderență din salcie, plop, stejar, cu subarboret bogat de *Prunus spinosa*, *Crataegus monogyna*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra*, *Fragula alnus*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus europaea*, *Rubus* sp. ș.a.

Toată zona este străbătută de o rețea de canale care adună apa excedentară din primăvară, canale în care s-a instalat o vegetație hidrofilă tipică, cu specii: *Phragmites*, *Typha*, *Carex*, *Scirpus* ș.a. Multă vegetație hidrofilă se găsește și în apropierea digului și canalului Bega. Colectări s-au efectuat în mai multe puncte din zonă: pe soloneturi din rezervația Diniaș, în sărătura Bociar, la Sânmartinul Sârbesc, Gilvăz, Foeni, Cruceni, pe lăcoviști între localitatea Diniaș și Sânmihaiul Român și digul Begeiului (fig.1). A fost cuprins întregul sezon activ, din primăvară până în toamnă. S-a colectat atât ziua, cât și noaptea la lumină artificială și cu substanțe ademenitoare.

Nu ne-am propus în ceea ce urmează să înșirăm o listă a speciilor, aceasta ar fi depășit mult limitele lucrării, o vom face separat într-o altă lucrare. Am abordat însă speciile locale, caracteristice zonei și pe acelea care sunt noi pentru faună.

În prezentarea speciilor nu am ținut cont de o ordine sistematică, am încercat însă să grupăm speciile după criteriul trofic, unde planta gazdă este cunoscută și unde aceasta era posibil.

- Specii a căror plantă gazdă este *Artemisia*:

Saragossa porosa kenderesiensis KOVÁCS L. 1968 (Noctuidae) Pl. I. fig.1. Specie Turano-Panonică a cărei formă nominală zboară în ținuturile din sudul Uralului, iar în Europa este cunoscută din Ungaria. În anul 1968, KOVÁCS L. descrie subspecia *kenderesiensis* (KOVÁCS L. 1968).

În România *porosa* a fost pentru prima oară semnalată la 20 iulie 1994, când o grupă de austrieci (STANGELMAIER & WIESER)

capturează un exemplar ♂ 5 km nord de orașul Oradea (RÁKOSY L. 1996). Pe baza acestei semnalări, RÁKOSY L. introduce specia în lista sa faunistică de noctoidae, exemplarul însă nu se află în țară.

Primele exemplare ale acestei specii (2♂♂ + 1♀), le-am capturat în data de 26.V., respectiv 7.VIII.1995, lângă localitatea Peciú Nou, într-o zonă tipică de sărătură (fosta mlaștină "Bociar"). Ulterior ea a fost prinsă de noi obișnuit și în alte locuri din zonă. Nu este aici specie rară și se poate găsi oriunde planta *Artemisia maritima* formează pături mai întinse (NEUMANN, E. 1997).

Saragossa porosa kenderesiensis KOVÁCS se deosebește de forma nominală *S. porosa* EVERSMAÑN, în primul rând prin culoarea gri-negricioasă a aripilor anterioare, fără nuanță violacee, iar în partea inferioară de culoare gri fumuriu. Fluturii sunt de asemenea puțin mai mici (KOVÁCS, L. 1968).

Anvergura la 21♂♂ din zonă = 19-33 mm, iar la 2♀♀ = 31-32 mm. Exemplarele din prima generație sunt în medie puțin mai mari. Culoarea de bază a aripilor anterioare este gri. Liniile transversale mai deschise decât culoarea de bază; cea interioară pe marginea exterioară, cea exterioară pe marginea interioară, parțial mai mult sau mai puțin, închis mărginită. Linia basală numai ușor mai deschis marcată, cu două pete mici negre. Pata reniformă și pata orbiculară de aceeași culoare cu cea de bază a aripilor, nu întotdeauna clar mărginită mai deschis. Pata dreptunghiulară (*sensu Niculescu-Zampfeumakei*) brun închis - neagră. O pată închisă de aceeași culoare, în formă pătrată, între pata orbiculară și reniformă și una alungită între pata reuniformă și linia transversală exterioară. Distal această linie mai mărginește și o pată neagră deasupra marginii interioare a aripilor. O pată preapicală și 3 pete sagitale se găsesc pe marginea interioară a liniei ondulate. Marginea costală ceva mai închisă, distal cu patru liniuțe scurte, albe, nu întotdeauna bine vizibile. Franjurile în culoarea de bază a aripilor, pătate mai închis.

La cele 2♂♂ pe care le deținem, pata dreptunghiulară este contopită cu pata închisă deasupra marginii interioară a aripilor și formează o dungă închisă, iar celelalte pete negre sunt mici.

Aripile posterioare gri mai deschise, cu o bandă mai închisă marginală și submarginală nu întotdeauna bine evidențiate, și o pată mediană. Franjurile mai deschise întretăiate mai închis.

Armătura genitală masculă (fig. 2): Valva cu Cuculus și Corona mici puțin evidențiate și Sacculus mare. Harpa bine formată, ușor îndoită

spre interior. Uncus și Gnatos mare. Aedaeasul de aceeași lungime cu valva, cu un mănunchi de cornuți periform în forma unui spin puternic.

Biologie: O specie tipic halobiontă, xerotermofilă a cărei plantă gazdă este *Artemisia maritima* (după unii autori și *Artemisa pontica* și *Tanacetum*). Specie bivoltină, zboară de la sfârșitul lunii aprilie până la sfârșitul lunii august. Generațiile se suprapun parțial. A doua generație este mai numeroasă. Habitatul în care predomină asociația de plante *Artemisia-Festucetum pseudovinae*, sunt optime pentru cerințele ecologice ale acestei specii. Pretutindeni unde se găsesc astfel de pajști întinse și specia este prezentă.

Larvele speciei le-am găsit la începutul lunii septembrie 1995. Larva matură este de culoare violet-roșietică. Linia dorsală este brună, cea laterală albă, urmată de o dungă roșie mai lată, care și ventral este puțin marginită cu alb. Dunga laterală, puternică, albă. Capul brun gălbui cu puncte negre.

Larvele pe care le-am crescut, s-au dezvoltat bine și s-au împupat în pământ. Cu toate acestea, din păcate, am reușit să obținem numai o singură ♂ mică (26 mm). Condițiile microclimatice au probabil și aici o influență hotărâtoare în dezvoltarea acestei specii.

Răspândirea: Element faunistic Turano-panonian, specie eremică cu răspândire disjunctă (KOVÁCS, L. 1968). Populațiile estice cu un areal întins în sudul Rusiei, la sud de Ural între Volga și Issik Kul. Cele vestice cu un areal restrâns în Ungaria și vestul României.

În România specia nu este răspândită numai în Câmpia Banatului, ea poate fi găsită cu siguranță în multe zone din Câmpia de Vest unde condițiile ecologice sunt prielnice speciei, însă colectări în aceste locuri nu s-au efectuat, ori numai foarte sporadic. Specia a fost capturată de noi și în apropierea localității Nădab, nu departe de orașul Chișinău Cris.

Phyllophila obliterated RAMBUR, 1833 (Noctuidae) Pl. II, fig.11.

Specie termofilă. Larva trăiește pe diferite specii de *Artemisia*.

Bivoltină: mai-iunie și iulie-septembrie.

Element eurasiatic, răspândit în sudul Europei, Ucraina, sudul Rusiei, Armenia, din Caucaz până în nordul Iranului (RÁKOSY, 1996).

În România specie relativ rară, cunoscută din estul țării, din Dobrogea și Moldova, dar și din Cluj. În Banat probabil la Orșova. Rebel a presupus că există la Herculane (REBEL, 1911) fără a avea dovezi.

Noi deținem un singur exemplar din sărătura Bociar, capturat noaptea la lumină artificială, în data de 21.VII 1996 (leg. Varga I.).

Narraga tessularia kasyi MOUCHA & POVOLNY, 1957 (Geometridae) Pl. I, fig.11.

Specie tipic halobiontă, a cărei plantă gazdă este *Artemisia maritima*. A fost descrisă pentru România de Rákossy (RÁKOSY & SCHNEIDER, 1983). În zonele sărăturoase din Câmpia Banatului este o specie foarte comună și este interesant că a rămas atâta timp necunoscută. Noi am crescut primele exemplare din larve deja din anul 1981.

Specia zboară din luna mai până la sfârșitul lunii septembrie în habitate cu *Artemisia maritima*, nu numai noaptea, dar și ziua, luându-și zborul de pe pantă când este deranjată. Nu zboară departe și nu părăsește niciodată biotipul. În același timp cu adultul pot fi găsite și larve ale speciei. Generațiile se suprapun.

Răspândirea: Element eurasiatic. Populațiile subspeciei nominale *Narraga tessularia tessularia* METZNER, sunt răspândite în zonele de stepă din sudul Uralului, cele vestice sunt cunoscute din Austria, Ungaria și România, și aparțin subspeciei *N. tessularia kasyi* MOUCHA & POVOLNY MOUCHA & POVOLNY, 1957).

În România specia este răspândită în Câmpia de Vest împreună cu planta *Artemisia maritima*. Noi am găsit-o frecvent nu numai în Câmpia Banatului, dar și în toate zonele de sărături din vestul țării, unde am colectat: Ia. Socodor, Grăniceri, Nădab, Ciumeghiu, Salonta, Mădăraș, Marihaz, Cefa, Ateaș, Satu Nou. Mai puțin sunt cercetate zonele la nord de orașul Oradea.

Eupithecia ochridata PINKER, 1968 (Geometridae) Pl.I, fig.2.

Specia a fost găsită de noi pentru prima oară în România la Băile Herculane în data de 5.IV.1989, când a fost capturată o femelă seara la lumină artificială. Ocupându-ne mai îndeaproape de această specie, am reușit să găsim și larvele și să le creștem, obținând un număr mare de adulți. Investigațiile făcute le-am prezentat atunci la cele două simpozioane, care au avut loc la Deva în 1992, respectiv 1993, studiul urmând să fie publicat. În primăvara anului 1993 BÁLINT, Z., SZABÓ, G. și SZÉKELY, L., capturează specia în Dobrogea la Canaraua Fetii. (BÁLINT, Z., 1993). În anul 1996 am avut ocazia să descoperim specia și în zonele sărăturoase din Câmpia Banatului, găsind toamna larve pe *Artemisia maritima* și pe care ulterior le-am crescut.

Eupithecia ochridata este o specie relativ nouă, ea a fost descrisă pentru prima dată de SCHÜTZE, E., după un ♂ din Ohrid (Macedonia), descriere care însă s-a pierdut. PINKER, R. redescrive specia (PINKER,

R., 1968). În anul 1969 Voinits A. descrie o nouă specie pentru știință *Eupithecia szelenyii* VOJNITS (VOJNITS, A., 1969), pe care însă o sinonimează mai târziu cu *Eupithecia ochridata*.

Eupithecia ochridata face parte din grupa *Innotata* și este încadrată sistematic între *Eupithecia innotata* HUFNAGEL și *Eupithecia unedonata* MAB. În ceea ce privește habitusul, specia poate fi ușor confundată cu *innotata*, *ochridata* este însă mai mare, aripile anterioare mai întinse, culoarea de bază de un gri deschis, fără nuanță brună. Franjurile de asemenea de un gri deschis pătate cu gri închis.

Anvergura la $24\sigma\sigma = 19-24$ mm, la $19\phi\phi = 20-27$ mm.

Armătura genitală masculă: valva alungită, nu rotunjită ca la *innotata*, dorsum puternic sclerificat de la baza valvei până la mijloc, cu o terminație bine evidențiată. Aedeagusul mai puternic, placa ventrală mai lată.

Armătura genitală femelă: Bursa copulatrix mai alungită, nu globulară ca la *innotata*, acoperită în întregime cu spini, numai în jurul ductus semnalis fără spini.

Armăturile genitale au fost figurate și descrise de Voinits (VOJNITS, A., 1969).

Larva este verde. Dorsal pe fiecare segment cu un desen brunatec în forma literei V. Linia laterală, care este albă și care pe fiecare segment este întreruptă de o pată roșu-brunată, și îndreptată în sus îngroșată, formează cu pata roșie, o pată comună. De asemenea, această pată se pierde treptat într-un galben mai mult sau mai puțin deschis, astfel încât pe fiecare segment se formează o pată mare în trei culori brun-roșcată, galbenă și albă. Ventral larva este de obicei albă, întretăiată de o linie brun roșcată. Desenul dorsal este demarcat de o linie brună închisă, care poate să fie mai mult sau mai puțin lată și poate acoperi în cazuri extreme întreaga parte a desenului. Capul este de culoare galben deschis-verzuie până la galben brunatec, acoperit cu pete brune. Stigme sunt negre.

Larva este extrem de variabilă. La unele predomină pigmentul verde, iar la altele pigmentul roșu. Între aceste extreme există toate treptele intermediare, încât nu există două exemplare la fel.

La exemplarele puternic roșcate, culoarea de bază, verdele, dispare complet, pata laterală este roșie și brun închisă, linia laterală curat albă, desenul dorsal în formă de V, transformat în pete triunghilare brun închise. Ventral culoarea este curat albă, întretăiată de o linie puternică roșu-violacee. Întreaga larvă este acoperită de pigmentul roșu.

Larvele la care pigmentul verde predomină, au pata laterală brună-gălbuie deschisă, linia laterală cu nuanță galbenă, iar delimitarea desenului dorsal în formă de V poate să lipsească. Partea ventrală nu este albă, ci verzuie și linia despărțitoare abia vizibilă.

Nu putem afirma că această variabilitate pronunțată a larvei ar fi o consecință a capacității ei de adaptare la culorile mediului, a plantei, sau a luminii, deoarece am găsit pe aceeași plantă larve una lângă alta, în variantele cele mai extreme. Lungimea larvei la 33 exemplare este de 17-20 mm.

Pupa este de culoare galbenă-lutoasă. Aripile și partea ventrală sunt verde. Capul și toraxul de asemenea cu o nuanță ușor verzuie.

Biologia: Fluturii zboară în două generații, în aprilie-mai și august-septembrie, în habitate atât înalte cât și la șes. Planta gazdă amintită pentru specie diferă de la autor la autor. PINKER a găsit și a crescut larvele de pe *Artemisia camphorata* (PINKER, R., 1968), Vojnits consideră că aceasta este *Artemisia campestris* (VOJNITS, A., 1969).

Noi am găsit aceste larve în luna octombrie în număr mare pe *Artemisia annua* la Băile Herculane și la Orșova, iar mai recent, în octombrie 1996, și în zonele de sărături din Banat, în sărătura Bociar, pe *Artemisia maritima*. Specia însă nu acceptă oricare Artemisie. La Herculane împreună cu *Artemisia annua* crește și *A. absinthium*, chiar în imediată apropiere; nu am reușit niciodată să găsim larve pe această plantă.

Pentru împupare larva coboară de pe plantă și își construiește un cocon subțire din fire și pământ, aproape de suprafață, sub resturi de plante sau pietricele. După 4-5 zile transformarea în pupă este terminată.

Răspândirea: După PINKER o specie sud-vestasiatică-mediterraneană (PINKER, R., 1968). A fost semnalată din: Germania, Austria, Ungaria, Slovacia, Macedonia, Grecia, România..

În România noi am capturat specia pentru prima oară la Băile Herculane și la Orșova în anul 1969. De asemenea, a fost găsită de noi în Banat la Luncani (Munții Poiana Ruscă, în anul 1993 - 4 ex.), într-un cu totul alt biotip, iar în anul 1996 în zonele sărăturoase din Câmpia Banatului. În țară a mai fost colectată la Cluj (STĂNESCU, M. - o femelă - in lit.) și în Dobrogea, Canareaua Fetii (BĂLINT, Z., 1993).

Specia este probabil mai răspândită în România.

Stenodes obliquana EVERSMANN 1844 (Cochylidae) Pl. I, fig.4

Specie halobiontă, a cărei larvă se dezvoltă endofag în rădăcina plantei *Artemisia maritima*. Adulții zboară din luna iunie până în august

și pot fi găsite și ziua pe planta gazdă. Stadiile preimaginale, inclusiv chaetotaxia larvei, au fost amănunțit descrise de KASY (KASY, F., 1958). Specia zboară în sudul Rusiei, de unde de altfel a fost pentru prima oară și descrisă. Este cunoscută și din Austria, Ungaria și România. În Banat specia nu a fost cunoscută, am găsit-o însă în toate zonele sărăturoase din Câmpia de Vest a țării și nu numai în Câmpia Banatului unde este o specie obișnuită.

Stenodes clavana CONSTANT 1888 (Cochylidae) Pl. I, fig.7

După Razowski planta gazdă este *Artemisia galica* (RAZOWSKI, J., 1970), în zonă larva trăiește însă pe *A. maritima*.

Perioada de zbor după literatură ar fi luna iulie. Noi am prins specia însă și în luna august și septembrie, am găsit-o și ziua pe planta gazdă. În ceea ce privește desenul aripilor, specia seamănă cu *Stenodes hilarana* HERRICH-SCHÄFFER, armătura genitală este însă diferită. Se apropie însă în această privință foarte mult de *Stenodes halophilana* (CHRISTOPH 1872), o specie din sudul Rusiei și Caucaz. Este foarte probabil, după cum susține și Razowski, că *St. clavana* să fie numai o subspecie a acesteia (RAZOWSKI, J., 1970).

Cunoscută din sudul Franței, de asemenea, din România (RAZOWSKI, J., 1970), probabil și în alte țări din sudul Europei.

Este o specie obișnuită în zonele cu sărături din Câmpia Banatului. Nu a fost cunoscută până acum din Banat.

Eucosma lacteana TREITSCHKE, 1835 (Tortricidae) Pl. I, fig.3

Deținem un singur ♂ din zonă, capturat la lumină artificială în data de 23 iulie 1997 în sărătura Bociar. Larva se dezvoltă în inflorescențele plantei *Artemisia maritima*; după Hannemann și *A. vulgaris* și *A. absinthium* (HANNEMANN, H. J., 1961).

Capul și toracele sunt albe. Aripa anterioară de asemenea albă, la bază cu două pete alungite suprapuse brun închise. Oglinda albă, rotundă, cu urme ale unor linii sau puncte negre. Costa în partea distală cu striuri fine brun închise. Specia nu poate fi confundată cu altă specie.

Anvergura exemplarului ♂ este de 17 mm. Armătura genitală masculă fig.3.

Răspândirea: Nordul Germaniei, Anglia (KENNEL, J., 1908 și HANNEMANN, H. J., 1961). Pentru România specia a fost amintită de CZEKELIUS, D., 1917. Date recente nu sunt cunoscute. În lista faunistică POPESCU-GORJ specia nu este menționată.

Eucosma metzneriana TREITSCHKE 1830 (Tortricidae) Pl. II, fig.5

Larva acestei specii se dezvoltă în tulpina plantei *Artemisia vulgaris*. A fost amintită de Rebel pentru Herculane (REBEL, H., 1911). KÖNIG, F., însă nu a colectat această specie, în Banat.

Deținem 5 exemplare din zonă: 29.V.1987 - 20.VI.1988 - 26.V.1995 - 1.VII.1995 (2 ex.).

Răspândirea: Germania, Polonia, Austria, Ungaria, România.

- **Specii a căror plantă gazdă este Aster:**

Cucullia dracunculi dracunculi HÜBNER 1813 (Noctuidae) Pl. I, fig.12

Specie nouă pentru fauna României.

Material: 2♀♀ în data 10.VIII.1995 - Peciu Nou: Bociar (leg. NEUMANN, E.)

1♂ în data 21.VII.1996 - Peciu Nou : Bociar (leg. VARGA, I.)

1♂ în data 23.VII.1997 _ Peciu Nou : Bociar (leg. MANCI, C.)

Descrierea: Anvergura: ♂♂ = 42-43 mm ♀♀ = 43-46 mm.

Culoarea de bază a aripilor anterioare gri deschis cu nuanță albăstruie, în special la ♀. Marginea costală mai închisă gri-marونیu, petele și regiunea petei reuniforme și orbiculare de culoare gălbuie mai deschisă; deasupra pe costa mai întunecat. Pata reniformă și orbiculară parțial mărginită negru cu puncte și linii subțiri. Între nervurile negre, îndeosebi în zona externă a aripii, cu o nuanță brună-măslinie. Mai evidentă la ♀, care este în general mai întunecată. Linia frântă, scurtă, neagră spre marginea internă, este bine vizibilă. Marginea externă cu mici puncte negre marginale. Franjurile gri-marونیu pătate, la bază de culoare deschisă. Aripa posterioară de culoare deschisă, cu marginea întunecată, mai pronunțată la ♀.

Armătura genitală masculă (fig.4): Forma valvei cu apex mult întins și ascuțit. Clavus digiform. Distanța dintre harpă și baza valvei mai lungă decât jumătate din lungimea valvei.

Aedeagus mai scurt decât valva, cu două cornuti ascuțite și inegal de lungi (HEINICKE, W., 1988).

Biologie: Specie xerofilă, răspândită foarte local în zone de stepă. Adultul zboară într-o singură generație în iulie-august.

Primele 2♀♀ au fost capturate de noi înainte de a se întuneca, pe inflorescențe de *Cirsium*, ceilalți 2♂♂ noaptea târziu la lumină artificială, dar nici unul dintre ei nu a venit direct la sursa de lumină. Precis această specie este mai frecventă decât se consideră, vine însă greu la lumină,

ca de altfel și alte specii de *Cucullia*, iar larvele se găsesc greu deoarece se ascund ziua.

În Europa larvele formei nominale au fost găsite pe *Aster linosyris*, cele din răsărit, din sudul Uralului pe *Artemisia dracunculus*. Populațiile din vestul Europei, care aparțin ssp. *anthemidis* trăiesc pe *Aster acris* (RONKAY, G. & RONKAY, L., 1994).

În zona cercetată de noi planta *Aster linosyris* nu apare, larvele speciei trăiesc aici pe altă plantă, alt *Aster* sau chiar *Artemisie*. Problema aceasta însă nu a fost încă elucidată.

Larvele sunt de culoare brun-violacee cu o linie brun închisă. Ziua se ascund.

Răspândirea: Specie eurasiatică cu o largă răspândire din peninsula Iberică spre est până în munții Tien-Șan. În zonele stâncoase de munte, dar și la șes în zone de stepă, în Austria, Ungaria și chiar în unele locuri împădurite, dar pretutindeni foarte local și foarte rară (RONKAY, G. & RONKAY, L., 1994).

În România specia este cunoscută numai în Câmpia Banatului, din singurul loc amintit de noi. Suntem însă convinși, că și această specie are o răspândire mult mai mare, mai ales în vestul țării.

Discestra dianthi hungarica WAGNER 1930 (Noctuide) Pl. I, fig.9

Specie halobiontă de stepă, a cărei plantă gazdă este *Aster tripolium*, larva a fost însă găsită și pe alte plante *Suaeda maritima*, *Camphorosma annua*, *Atriplex*, *Lepidium*. Este specie bivoltină și zboară în zona cercetată de la sfârșitul lunii aprilie până în septembrie; generațiile se suprapun parțial.

Răspândirea: Specie sud-vest asiatică-mediteraneană: nordul Africii, Spania, sudul Italiei, estul Austriei, Ungaria, Bulgaria, România, Ucraina, sudul Rusiei, Armenia, Asia Mică și Centrală, până în Mongolia. Subspecia *hungarica* este cunoscută din câmpia panonică (RÁKOSY, L., 1996).

În România a fost considerată în trecut o specie rară (KÖNIG, F., 1975). În ultimii ani însă, am descoperit-o în zonele sărăturoase din Câmpia de Vest a României, unde este o specie foarte comună, una dintre cele mai numeroase noctuide ale zonei. Cunoscută încă din Ardeal: Băile Cojocna (RÁKOSY, L.).

Phalonidia affinitana DOUGLAS 1846 (Cochylidae) Pl. I, fig.8

Specie halobiontă, răspândită împreună cu planta ei gazdă *Aster tripolium*. Larva trăiește în inflorescențele și tulpina plantei. Împuparea

are loc pe pământ într-un cocon realizat din fire și firimituri de pământ. Larva a fost descrisă de Swataschek (SWATASCHEK, B., 1958).

Specia a fost capturată de noi noaptea la lumină artificială, dar și crescută din larve. Este specie bivoltină și zboară de la începutul lunii mai până în august.

Răspândire: Larg răspândită în Europa în zonele litorale și sărăturoase din interiorul continentului: Anglia, Suedia, Germania, Olanda, Polonia, Austria, Ungaria, Dalmația, Italia, Sicilia, Albania (RAZOWSKI, J., 1970), de asemenea și în România. Din Banat nu era cunoscută.

În zonele sărăturoase din Cîmpia de Vest este pretutindeni prezentă unde crește planta *Aster tripolium*.

Eucosma tripoliana BARRETT 1880 (Tortricidae) Pl. I, fig.6

Specie halobiontă, care de asemenea trăiește în inflorescențele plantei *Aster tripolium* și care este răspândită cu această plantă.

Perioada de zbor: VI-VIII.

Noi am capturat-o în zonă, noaptea la lumină artificială; deținem mai multe exemplare. Pentru Banat specia nu era cunoscută.

Coleophora halophilella ZIMMERMANN, 1926 (Coleophoridae)

Am găsit sacii cu larvele acestei specii mici în luna octombrie în capsulele plantei *Aster tripolium*. Specie tipic halobiontă este frecventă pe câmpurile întinse cu *Aster tripolium* din apropierea localităților Diniaș, Peciu Nou, Sânmartinul Maghiar, Giulvăz, Cruceni și probabil în toate habitatele propice acestei specii din Cîmpia de Vest a României.

Larvele cu sacii de culoare deschisă gri-marونیu, coboră toamne târziu la pământ, unde se împușează probabil abia în anul următor. Fluturile zboară în luna august.

Specia a fost pentru prima oară descrisă din Moravia (ZIMMERMANN, F., 1926) și este cunoscută încă din Austria, Ungaria și România.

În Banat semnalată de noi pentru prima oară.

- Specii a căror plantă gazdă este *Statice*:

Phalonidia albipalpata ZELLER, 1847 (Cochylidae) Pl. I, fig.5

Tot specie halobiontă; poate fi ușor recunoscută după contrastul dintre culoarea de bază a aripilor alb-gălbui și a desenului, a benzilor brun-roșcate. Planta gazdă cunoscută este *Statice limonium*; în zonele cercetate de noi, larva trăiește însă pe *Statice gmelini*. Este specie bivoltină. Posedăm exemplare din perioada - începutul lunii a V-a până

la sfârșitul lunii a VIII-a. Larva poate fi găsită pe plantă în octombrie - iernează. A fost descrisă de Swatschek (SWATSCHEK, B., 1958).

Răspândirea: Sudul Franței, Sicilia, Corsica, Italia, Grecia, România (Turda), de asemenea în sudul Rusiei, Caucaz, Asia Mică, Asia Centrală (RAZOWSKI, J., 1970).

Pentru Banat specia nu era cunoscută.

Hysterosia fulvicinctana CONSTANT, 1893 (Cochylidae) Pl. I, fig.13

Planta gazdă după Razowski (1970), este *Statice limonium*; în zonă probabil *Statice gmelini*. Deținem numai două exemplare din zonă: 1♂ din data de 31.VIII.1997 și 1♂ din 7.IX.1995 - ambele exemplare din sărătura Bociar. Kennel (1908) menționează că perioada de zbor a speciei ar fi în primăvară. Probabil specia zboară în două generații, cum de altfel presupune și Razowski (1970).

Răspândirea: Sudul Franței, Albania, Dalmația, Ungaria, România (Delta Dunării, Letea), de asemenea Caucaz (RAZOWSKI, J., 1970).

Pentru Banat nu era cunoscută.

Agdistis intermedia CARADJA, 1920 (Pterophoridae) Pl. II, fig.13

Acest Pterophorid mare (25-27 mm), caracteristic zonelor sărăturoase, trăiește aici pe *Statice gmelini*. Noi am capturat specia atât ziua cât și noaptea la lumină artificială, începând din luna mai până în august. Probabil zboară în două generații. În ceea ce privește habitusul, specia poate fi ușor confundată cu *Agdistis bennetii* CURTIS, armăturile genitale sunt cu totul diferite (GIELIS, C.).

Specia este cunoscută din Ungaria și România.

Pentru Banat este specie nouă.

Specii pe plante din familia Gramineae și Ciperaceae:

Euxoa agricola BOISDUVAL 1829 (Noctoidae) Pl. II, fig.12

Specie xerofilă a cărei larvă trăiește în rădăcinile diferitelor *Gramineae*. Zboară într-o singură generație din iulie până în septembrie.

Deținem o femelă de pe digul canalului Bega, din apropierea localității Dinaș, prinsă la substanțe ademenitoare, în data de 17.IX.1985.

Specie eurasiatică, răspândită în Spania, Franța, Olanda, Italia, Grecia, Jugoslavia, Bulgaria, România, sudul Ucrainei, centrul Rusiei, Mongolia, India (RÁKOSY, L., 1996).

În România este răspândită în estul țării, îndeosebi în Dobrogea.

Pentru Banat nu era cunoscută.

Ancylolomia palpella DENIS & SCHIFFERMÜLLER 1775 (Crambinae) Pl. II, fig.2

Acest Crambid mare a fost capturat de noi frecvent în zonele sărăturoase din Câmpia Banatului. Larva trăiește pe *Gramineae*, îndeosebi pe *Brachypodium* în septembrie și octombrie (HANNEMANN, J., 1964).

Adultul zboară în luna iulie și august și poate fi prins îndeosebi seara când își ia zborul din vegetația deasă.

Larg răspândită în Europa și Asia: Spania, Italia, Austria, Jugoslavia, Dalmația, Ungaria, România, vestul Rusiei, Asia Mică, Palestina, Irac, Iran (BLESZYNSKI, S., 1965).

În România este cunoscută din Dobrogea, iar în Banat a fost capturată la Orșova (KÖNIG, F., 1975).

Bactra robustana CHRISTOPH 1872 (Tortricidae) Pl. II, fig.6

Specie halobiontă, a cărei larvă trăiește în tulpina și rădăcina plantei *Bulboschoenus (Scirpus) maritimus*. A fost capturată de noi noaptea la lumină artificială, începând din mijlocul lunii mai, până la sfârșitul lunii iulie - și la Socodor, Jud. Arad. Frecventă în zonele litorale, dar și în zonele sărăturoase din interiorul continentelor: Germania, Ungaria, Austria, de asemenea Asia Mică, Asia Centrală (KASY, F., 1959).

În România obișnuită în estul țării, în Dobrogea și în Delta Dunării. În vestul țării probabil larg răspândită.

În Banat era cunoscută.

Specii pe plante din familia *Chenopodiaceae*:

Diataraxia blenna HÜBNER 1824 (Noctoidae) Pl. II, fig.1

Specie xerotermofilă care trăiește în diferite *Chenopodiaceae*: *Chenopodium*, *Atriplex*, *Salsola*, *Beta vulgaris* ș.a., după unii autori chiar și pe *Artemisia maritima*.

Este o specie halofilă care preferă zonele de stepă, sărăturoase, însă a fost capturată și în alte habitate. KÖNIG detine un exemplar din localitatea Vinga (Jud. Arad) dintr-un cu totul alt biotip, iar noi am capturat o femelă la Govora-Vâlcea (9-14.VII.1988). Din zonele de sărături din Banat posedăm mai multe exemplare și am găsit-o și la Socodor lângă localitatea Chișinău Criș. Specie bivoltină V-IX.

Specie ponto-mediteraneană, cunoscută din Algeria, Tunisia, Malta, Spania, sudul Franței, Italia, Jugoslavia, Bulgaria, România, Ucraina, Grecia, Turcia, Armenia, Asia Mică, sudul Rusiei (RÁKOSY, L., 1996).

În România răspândită cu precădere în estul țării.

Coleophora hungariae GOZMÁNY 1955 (Coleophoridae)

Specie tipic halobiontă, a cărei larve trăiește pe capsulele plantei *Camphorosma annua*. A fost descrisă pentru prima dată din Ungaria în anul 1955 (GOZMÁNY, L., 1955), ulterior semnalată de KASY și din Austria. În România specia a fost găsită la Caraorman, Delta Dunării 24.07.1979 (POPESCU-GORJ. A., 1985), ulterior amintită și pentru Ocna Sibiului (RÁKOSY, L., 1992).

Descriere: Anvergura la $23\sigma\sigma = 12-14$ mm, la $6\sigma\sigma = 13-14$ mm. Capul și toracele gălbui, deasupra ochilor alb. Antele gri cu inele mai mult sau mai puțin brune, pe fiecare segment cu o dungă închisă. Palpii, ventral de culoare galben maroniu, parțial cu solzi brun închise, dorsal de culoare albă. Al doilea segment cu smocul terminal scurt.

Aripile anterioare au culoarea de bază galben maroniu, cu o bandă albă costală, una mediană și una anală. Cea mediană începe de obicei înaintea mijlocului aripii. Variabilitatea este însă pronunțată. Aripile sunt parțial acoperite cu solzi bruni negricioși, cu precădere în partea exterioară și pe dungi.

Armătura genitală masculă: Sacculus lat, ventrocaudal cu un dinte puternic, îndoit înspre interior; dorsocaudal cu doi dinți mai mici. Aedeagus cu două stîngii inegali de lungi (fig.6).

Abdomenul (fig.5b): Bara transversală de pe tergitul I, proximal cu pliuri mai puternice, lateral. Pe marginea distală cu un pliu subțire, ușor concav. Prima pereche de tergite sunt acoperite cu spini. Tergitele II sunt de 3,5 ori mai lungi decât late. Tergitele III, IV și V sunt de 2,5 ori mai lungi decât late.

Sacul larvei este de formă tubulară. Culoarea de bază este variabilă: galben-crem până la roșu și chiar negru, acoperit cu dungi de culoarea gri deschise sau chiar mai închise și uneori contopite, ele sunt formate din grăunțe de nisip. Lungimea sacului este de 6 mm. Larva trăiește în capsulele plantei iar pentru impupare coboară pe pământ.

Sacul și biologia larvei au fost descrise de KASY (KASY, F., 1959).

Noi am adunat toamna în luna octombrie un număr mare de saci cu larve pe care ulterior le-am crescut și am obținut adulți. De asemenea am prins specia seara, în luna august în locurile cu *Camphorosma annua*. Fluturii zboară înainte de a se întuneca deasupra covoarelor cu *Camphorosma* și se pot prinde ușor cu fileul. Este o specie frecventă în zonă și probabil larg răspândită în Câmpia de Vest a României.

Specii care trăiesc pe alte plante:

Gortyna borelii lunata FREYER 1838 (Noctuidae)

Specie stenobiană, mesoxerofilă, locală, a cărei larvă trăiește

endofag în rădăcina plantei umbelifere *Peucedanum officinalis* dar și pe alte specii de *Peucedanum* și *Ferula*. În zona cercetată, între localitatea Dinaș și Sânmihaiu Român, mai există păтури, mai mult sau mai puțin întinse cu această plantă, aici specia mai poate supraviețui. În Banat König F. s-a preocupat îndeaproape de biologia acestei specii, crescând-o din larve și pupe (KÖNIG, F., 1941). El a descoperit această specie în mai multe zone din apropierea orașului Timișoara, multe însă care nu mai există astăzi. Specia trăiește de multe ori și în habitate muntoase. A fost capturată pe muntele Domogled la Herculane. Aici larva trăiește pe *Peucedanum longifolium*.

Răspândirea: Sudul Angliei, Spania, Germania, Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria, Ucraina, România, Bulgaria, Jugoslavia, Italia, Portugalia (RÁKOSY, L., 1996).

Trichoplusia ni HÜBNER 1803 (Noctuidae)

O specie migratoare care vine din sud și care a fost capturată în Europa din luna mai până în octombrie. Iernează numai în mod excepțional, unde condițiile de climă permit aceasta, probabil în Dobrogea. Larva trăiește pe *Urtica*, *Solanum* și diferite leguminoase. KÖNIG a capturat un exemplar la Sânmihaiu Român în data de 9.VII.1996 la lumină artificială. Este singurul exemplar cunoscut pentru Banat.

Specie cosmopolită, care în România a mai fost semnalată din Dobrogea, de asemenea București, Sibiu, Săcărâmb, Ineu.

Aegle koekeritziana HÜBNER 1799 (Noctuidae)

Specie termofilă de stepă, a cărei larvă trăiește pe *Delphinium*.

Zboară într-o singură generație din mai până în august. Deținem din zonă exemplare din luna mai și iunie. Nu este specie rară. În catalogul lui KÖNIG figurează câteva exemplare cu date mai vechi din Timișoara și Izvin (Jud. Timiș) (KÖNIG, F., 1975).

Răspândire: Sudul Austriei, sudul Cehiei și Slovaciei, Ungaria, România, Jugoslavia, Bulgaria, Italia, Ucraina, sudul Rusiei, Asia Mică (RÁKOSY, L., 1996). În România cunoscută mai ales din Dobrogea. În Transilvania nu a fost găsită.

Anaplasta onoraria FUESSELY 1783 (Geometridae) Pl. II, fig.9

Element stepic, mediteranean, termofil, care trăiește pe specii de *Ononis*. Specia zboară în ținuturile sudice în două generații V-VII și VIII-IX (FORSTER, W. & WOHLFAHRT, T. A., 1981). Noi am colectat-o în

perioada iunie - începutul lunii august. Deținem 7 exemplare. KÖNIG a mai colectat-o în trecut la Vinga, Remetea Mare, Satchinez (Jud. Timiș), Timișoara (KÖNIG, F., 1975).

Phibalapterix virgata HUFNAGEL 1767 (Geometridae)

Specie locală, xerotermofilă care trăiește pe *Galium*, dar și *Asperula* și *Thymian* și alte plante mici (FORSTER, W. & WOHLFAHRT, T.A., 1981). Este specie bivoltină: IV-VI și sfârșitul VI-VIII. Noi deținem exemplare din zonă de la începutul lunii aprilie până la sfârșitul lunii septembrie. Este o specie pretutindeni obișnuită în zonă. Capturată de noi și în alte locuri cu sărături din Câmpia de Vest a țării. KÖNIG a capturat-o foarte rar în Banat (Nadaș, Pișchia) (KÖNIG, F., 1975). A fost semnalată de noi și la Herculan (2 ex.).

Aplocera efformata GUENÉE 1857 (Geometridae) Pl. I, fig.10

Specie xerotermofilă a cărei larve trăiesc pe *Hypericum perforatum*. A fost amintită pentru prima oară pentru fauna țării în anul 1990 de KOVÁCS, S. & KOVÁCS, Z. Deținem 2♂♂: unul din habitatul de lângă canalul Bega din data de 12.IX.1991, iar celălalt din sărătura Bociar din 7.IX.1995. - Este prima semnalare pentru vestul țării.

Parahypopta caestrum HÜBNER 1808 (Cossidae)

Specie stepică, xerotermofilă, care trăiește la rădăcina de *Asparagus*.

Zboară într-o generație în iunie - august. Din zonă a fost capturat de KÖNIG, un exemplar ♂ pe lăcoviști între Diniaș și Sânmihaiu Român. În Banat specia a mai fost găsită la Timișoara, Rudna (Timiș), Lovrin (Timiș) (KÖNIG, F., 1975). REBEL o amintește din Herculan. În vestul țării colectată și la Ineu (Diószeghyi). Specia este însă răspândită mai mult în estul țării și în primul rând în Dobrogea. În Transilvania a fost colectată de RÁKOSY (RÁKOSY, L., 1982) la Suat (Cluj).

Specii la care planta gazdă nu este cunoscută:

Calomotropa aureliella (FISCHER V. RÖSLERSTAMM, 1841)
(Crambinae)

Stadiile preimaginale sunt încă necunoscute. Deținem un singur exemplar din zonă, o femelă capturată în data de 12.VIII.1996 în sărătura Bociar.

Specia este răspândită în Franța, Olanda, Germania, Austria, Ungaria, România, de asemenea parțial Asia Mică, Japonia (BLE-SZYNSKI, S., 1965).

În România este cunoscută din Dobrogea. În Banat nu era cunoscută.

Agriphila tersella hungarica SCHMIDT 1909 (Crambinae) Pl. II, fig.10

Specie la care stadiile preimaginale nu sunt cunoscute. Noi am capturat specia în mai multe exemplare în luna august și începutul lui septembrie. Este cunoscută din Ungaria, Austria și România.

Pentru fauna Banatului este găsit de I. CĂPUȘE la Pișchia (Jud. Timiș), 1959 (I. CĂPUȘE, 1963).

Epibactra sareptana HERRICH-SCHÄFFER 1861 (Tortricidae) Pl. II, fig.3.

Stadiile preimaginale încă necunoscute. Deținem din sărăturile de la Diniaș 6♂♂ ale acestei specii din data de 26.IX.1995. Specia a fost semnalată din Ungaria și Austria, de asemenea cunoscută din Sarepta (sudul Rusiei) (HANNEMANN, H., J., 1961) și (KENNEL, J., 1908). În Catalogul colecției de lepidoptere "LÁSZLÓ DIÓSZEGHY" specia este amintită din Ineu și M-ții Retezat (CĂPUȘE, I., KOVÁCS, A., 1987). Nu figurează în lista faunistică a lui POPESCU-GORJ, 1984.

Descriere: Aripile anterioare întinse, înguste, marginea exterioară obligă. Culoarea de bază gri închisă-brună. Dorsum uneori puțin mai deschis. La baza aripii cu două dungi negre mai mult sau mai puțin vizibile. În locul oglinzii urme de linii sau puncte negre. Aripile posterioare gri maroniu sau deschise. Costa cu striuri întunecate, mai evidențiate spre partea distală. Anvergura: 16-18 mm.

Specia se poate ușor determina după nervurile aripilor posterioare, unde m_3 cu cu_1 sunt pediculate (fig.6a).

Armătura genitală masculă este prezentată în fig.6b.

Notocelia junctana HERRICH-SCHÄFFER 1856 (Tortricidae) Pl. II, fig.4.

Larva și planta gazdă ale acestei specii sunt încă necunoscute. Specia a fost capturată de noi începând din primele zile ale lunii mai până în august în mod obișnuit aproape în toate locurile din zonă unde am colectat. Este cunoscută din Austria, Ungaria și România.

Pentru Banat este specie nouă.

Epiblema cnicicolana ZELLER, 1847 (Tortricidae) Pl. II, fig.7

Stadiile preimaginale necunoscute. Deținem din zonă 2♂♂ din data de 19.V.1996 și din 10-VIII.1996.

După KENNEL specia este răspândită în Ungaria, Croația, Dalmația, Sicilia.

Pentru Banat nu era cunoscută.

Eugnosta lathoniana HÜBNER 1800 (Cochylidae) Pl. II, fig.8

Această specie frumoasă a fost prinsă de noi numai o singură dată în zona cercetată în data de 25.VIII.1995 în sărătura Bociar (un mascul).

După RAZOWSKI adulții zboară începând de la mijlocul lunii mai până la sfârșitul lunii iunie (începutul VII) (RAZOWSKI, J., 1970). Probabil în zonă specia este bivoltină, luând în considerare data capturării exemplarului. De altfel deținem mai multe exemplare din Dobrogea cu datele de capturare din luna august și chiar începutul lunii septembrie.

Răspândire: Portugalia, Spania, Sudul Franței, Jugoslavia, Ungaria, Austria, România, Grecia, Ucraina, Rusia, Caucaz, Armenia, Asia Mică, Algeria (RAZOWSKI, J., 1970). În Banat a fost capturat de KÖNIG un exemplar la Herculane.

Concluzii

Dintr-un material vast colectat în ultimii ani în zonele sărăturoase din Câmpia Banatului au fost prezentate 34 de specii caracteristice acestor locuri, dintre care 3 specii au fost descrise pentru prima dată pentru fauna României: *Saragossa porosa kenderesiensis*, *Cucullia dracunculi*, *Eupithecia achridata*, 2 specii nu sunt cuprinse în lista faunistică a speciilor din România, POPESCU-GORJ, 1984 și prezenta lor trebuia confirmată, *Eucosma lacteana* și *Epibactra sareptana*, iar alte 16 specii sunt noi pentru fauna Banatului.

Având în vedere importanța faunistică și floristică ale acestor zone ar fi de dorit ca acestea să fie protejate.

Pajiștile sunt intensiv folosite pentru pășunat, în primul rând pentru ovine, de asemenea s-a încetățenit prostul obicei, cu totul necivilizat și nefondat, de a se da foc vegetației pe hectare întregi. În țările vecine, cum este Ungaria de pildă, astfel de zone sunt protejate și pentru astfel de abateri s-au instalat amenzi severe. În Banat unde nu există o rezervație de sărături, ar fi de dorit, ca cel puțin anumite zone să intre sub protecție, și unde pășunatul să fie interzis. Rezervația de sărături din Diniaș, înființată în trecut și care propriu-zis astăzi nu mai există, nu a

avut scopul de a proteja fauna și flora zonei, ci a fost creată ca centru de cercetare pentru ameliorarea pământurilor sărăturoase, cu scopul folosirii acestora în agricultură.

Mulțumiri: Mulțumim și pe această cale domnului Dr. ANDRÁS VOJNITS și domnului Dr. JOSIF CĂPUȘE pentru analizarea materialului trimis de noi și pentru confirmarea determinării noastre corecte a speciilor *Eupithecia ochridata* respectiv *Coleophora hungariae*. De asemenea mulțumim în mod deosebit domnului Dr. FREDERIC KÖNIG pentru deosebita amabilitate cu care ne-a ajutat și ne-a creat posibilitatea de a consulta literatură de specialitate din biblioteca sa personală.

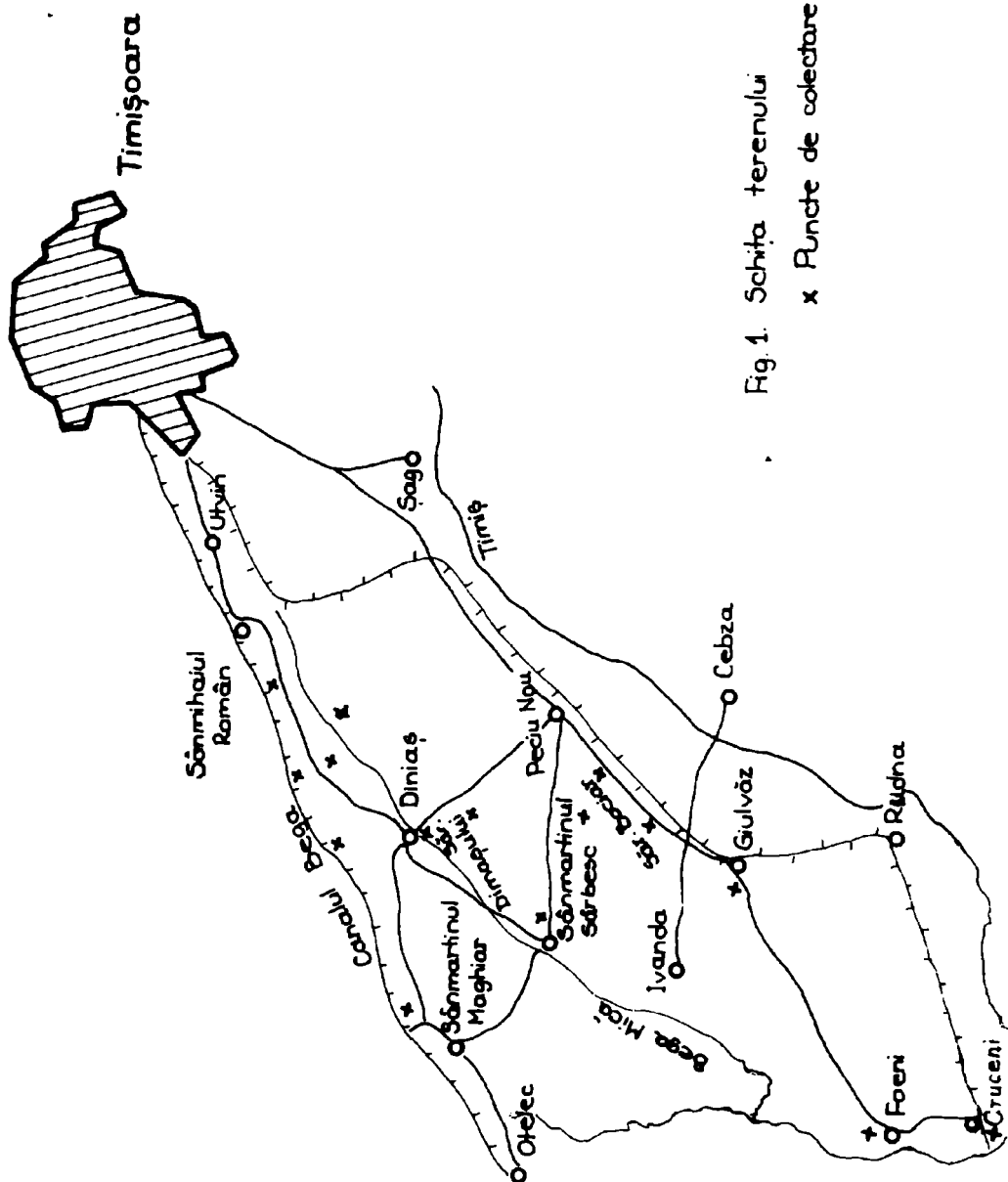

Figura 1. Schița terenului cu (x) puncte de colectare

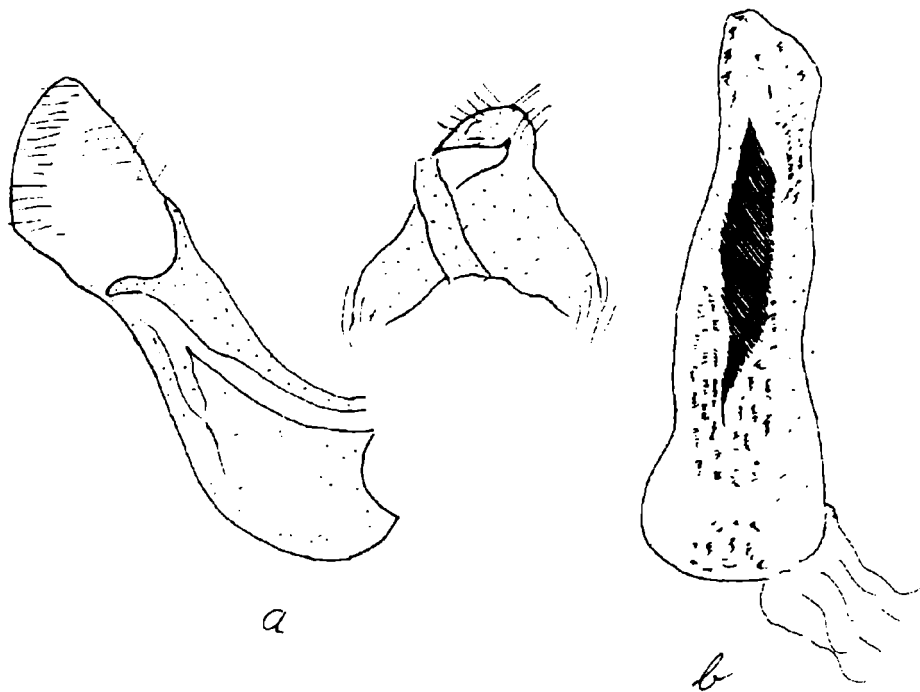

Figura 2. *Saragossa porosaa kenresiensis* KOVÁCS: armătură genitală masculă; a - valva și uncus, gnatos; b - aedeagus

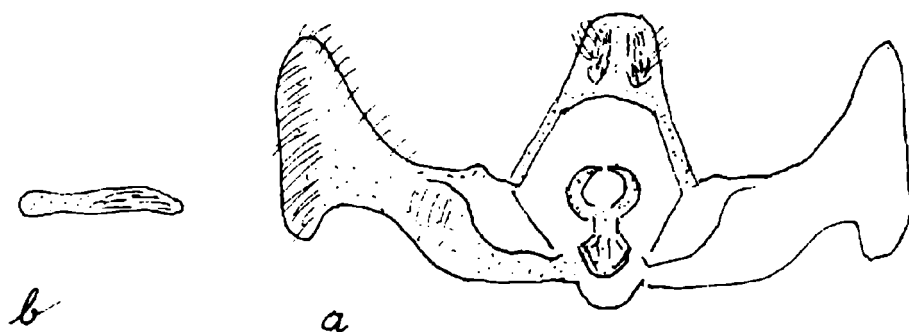
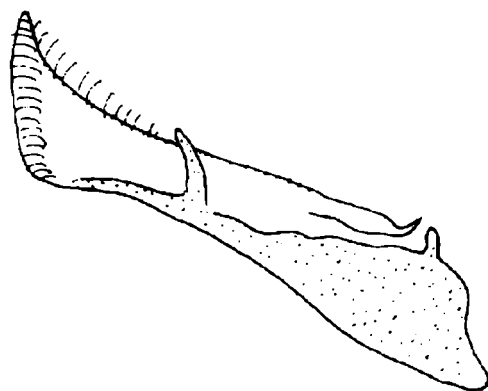
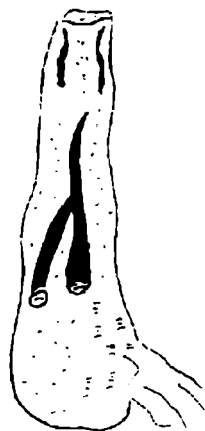

Figura 3. *Eucosma maritima* WEST. & HUMPH.: armătură genitală masculă; a - armătură; b - aedeagus

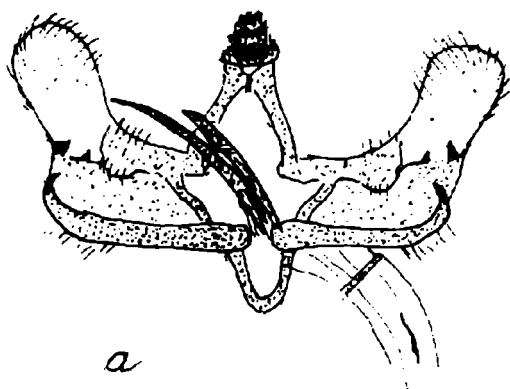

a

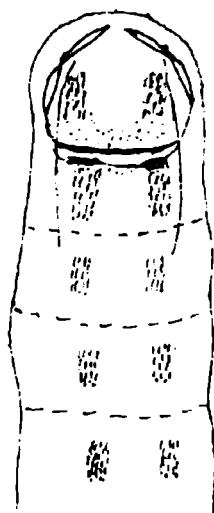

b

Figura 4. *Cucullia dracunculi* HBN.: armătură genitală masculă; a - valva; b - aedeagus

a

b

Figura 5. *Coleophora hungariae* GOZMÁNY: a - armătură genitală masculă; b - abdomenul

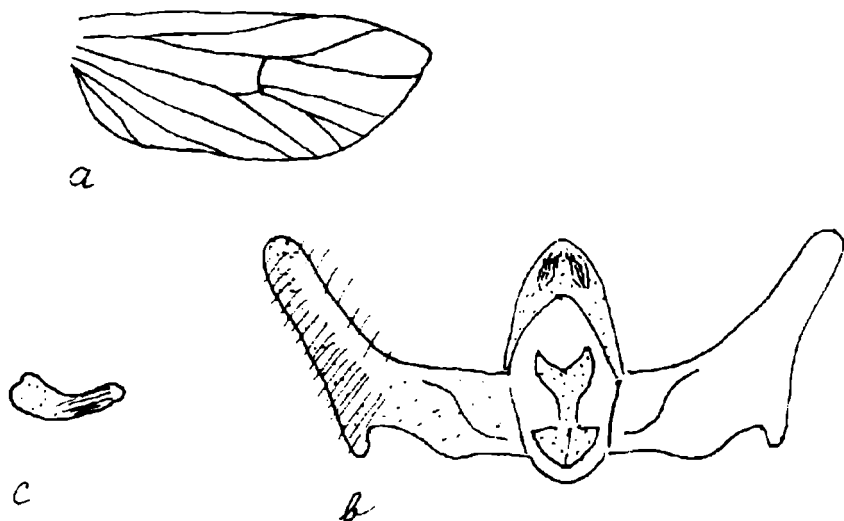

Figura 6. *Epibactra sareptana* H. S.: a - aripa posterioară; b - armătură genitală masculă; c - aedeagus

Explicația figurilor

Planșa I

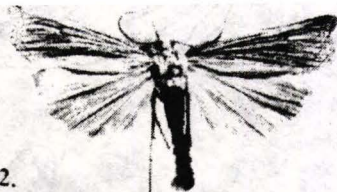
Fig.1 - *Saragossa porosa kenderesiensis* KOVÁCS ♂; Fig.2 - *Eupithecia ochridata* PINKER ♂; Fig.3 - *Eucosma maritima* WEST. & HUMPH. ♂; Fig.4 - *Stenodes obliquana* EV. ♂; Fig.5 - *Phalonidia albipalpana* Z. ♂; Fig.6 - *Eucosma tripoliana* BARRETT ♂; Fig.7 - *Stenodes clavana* CONST. ♂; Fig.8 - *Phalonidia affinitana* DOUGLAS ♂; Fig.9 - *Discestra dianthi hungarica* WAGNER ♂; Fig.10 - *Aplocera efformata* GUENÉE ♂; Fig.11 - *Narraga tessularia kasyi* MOUCHA & POVOLNY ♂; Fig.12 - *Cucullia dracunculi* HBN. ♂; Fig.13 - *Hysterosia fulvicinctana* CONST. ♂. (Mărirea 1,5)

Planșa II

Fig.1 - *Diataraxia blenna* HBN. ♂; Fig.2 - *Ancylolomia palpella* DEN. & ACHIFF. ♂; Fig.3 - *Epibactra sareptana* H. S. ♂; Fig.4 - *Notocelia junctana* H. S. ♂; Fig.5 - *Eucosma metzneriana* TR. ♂; Fig.6 - *Bactra rubustana* CHRISTOPH. ♂; Fig.7 - *Epiblema cnicicolana* ZELLER ♂; Fig.8 - *Eugnosta lathoniana* HBN. ♂; Fig.9 - *Aplasta ononaria* FUESSELY ♂; Fig.10 - *Agriphila tersella hungarica* SCHMIDT ♂; Fig.11 - *Phyllophila oblitterata* RAMBUR ♂; Fig.12 - *Euxoa agricola* BOISDUVAL ♂; Fig.13 - *Agdistris intermedia* CARADJA ♂. (Mărirea 1,5)

1.

2.

3.

4.

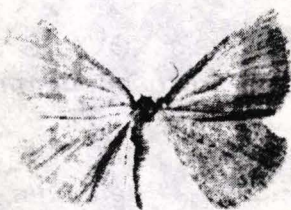
6.

7.

8.

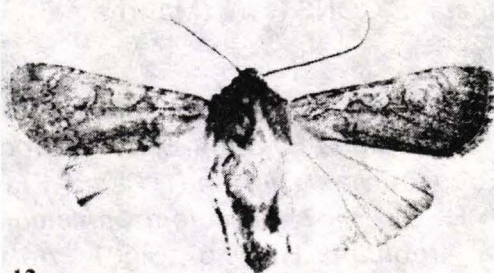
9.

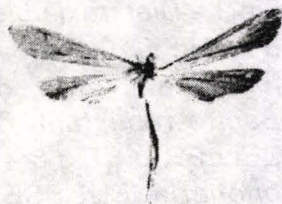
10.

11.

12.

13.

1

2

3.

4.

5.

6.

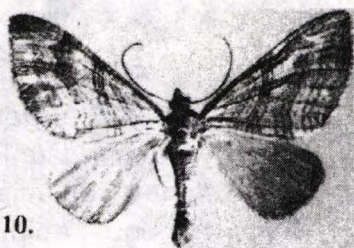
7.

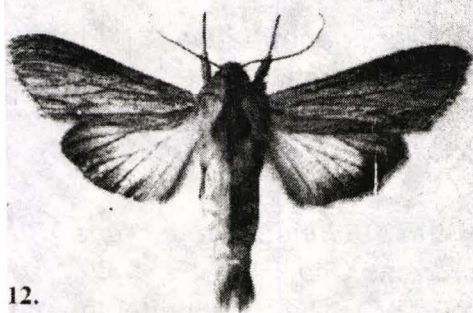
8.

9.

10.

12.

11.

13.

DIE LEPIDOPTERENFAUNA DER SALZSTEPPENGEBIETE DER BANATER TIEFEBENE

Zusammenfassung:

Nach einer allgemeinen Beschreibung der Biotope und der Vegetation eines Salzsteppengebietes der Banater Tiefebene, werden 34 charakteristischen Arten dieser Gebiete kurz behandelt. Zum Grossteil sind es lokalen halobionte Steppenarten, die im Osten vorzüglich in den Steppengebieten Südrusslands und im Westen im pannonischen Becken verbreitet sind. 3 dieser Arten wurden das erste mal für Rumänien beschrieben: *Saragossa porosa kenderesiensis* KOVÁCS, *Cucullia dracunculi* HÜBNER, *Eupithecia ochridata* PINKER, 2 Arten sind in der Faunenliste für Rumänien nicht erwähnt und ihr Vorkommen war unsicher: *Eucosma lacteana* TREITSCHKE, *Epibactra sareptana* HENRRICH-SCHÄFFER, - andere 16 Arten sind neu für das Banat.

Einen Naturschutz für diese Gebiete gibt es hier noch nicht. Durch intensives beweiden dieser Flächen, hauptsächlich mit Schafe, und auch durch unzweckmässiges anzünden grosser Fläschen, wird hier grosser Schaden angerichtet. Es werden Schutzmaßnahmen für diese Gebiete vorgeschlagen.

BIBLIOGRAFIE:

- BÁLINT, Z., 1993: *Shargacucullia gozmanyi* RONKAY & RONKAY și *Eupithecia ochridata* PINKER, două specii de macrolepidoptere noi pentru fauna Pomâniei (Lepidoptera: Nocturidae & Geometroidae). Bul. inf. - Soc. Lepid. Rom. 4(3) : 161-164.
- BLESZYNSKI, S., 1965: Crambinae - in: Macrolepidoptera Palaearctica Verlag Georg. Fromme & Co - Wien.
- CĂPUȘE, I., 1963: *Lepidoptere noi sau rare pentru fauna R.P.R.*, Soc. St. Nat. și Geogr. Com. Zool. vol. II, București.
- CĂPUȘE, I., KOVÁCS, A., 1987: *Catalogul colecției de lepidoptere "László Dyószeghy" de la Muzeul Județean Covasna*, Sf. Gheorghe, București.
- CZEKELIUS, D., 1917: *Baiträge zur Schmetterlingsfauna Siebenbürgens*. Verh. Mitt. Sieben. Vereins, Sibiu.
- FORSTER, W. & WOHLFAHRT, T., A., 1981: Die Schmetterlinge Mitteleuropas Band V Spanner (Geometridae). Frank'sche Verlagshandlung Stuttgart.

- GIELIS, C., 1996: Pterophoridae in: Microlepidoptera of Europe vol.I. Apollo Books.
- GOZMÁNY, L., 1955: Notes on Microlepidoptera, Acta Zool. Acad. Sci. Hung. 1, fasc.3-4 : 231-233.
- GRIGORE, S., 1969: Vegetația halofilă din câmpia de divagare Timiș-Bega. Lucrări șt. - Seria agronomie 12 : 193-208, Timișoara.
- HANNEMANN, H., J., 1961: Kleinschmetterlinge oder Microlepidoptera. I. Die Wilckler (s. str.) (Tortricidae). VEB Gustav Fischer Verlag - Jena.
- HANNEMANN, H., J., 1964: Kleinschmetterlinge oder Microlepidoptera. II. Die Wickler (Cochylidae und Carposinidae). Die Zünslerartigen (Pyraloidae). VEB Gustav Fischer Verlag - Jena.
- HEINICKE, W., 1988: Beiträge zur Kenntnis der Genitalstrukturen schwer unterscheidbarer Eulenfalter-Arten der DDR-Fauna VI. (Lep. Noctuidae) Ent. Nachrichten und Berichte 32(5) : 189-198.
- KASY, F., 1958: Zur Bionomie und über die Raupe und Puppe von *Stenodes (Euxanthis) obliquana* (Ev.) (Lep. Agapetidae). Ann. Nat. - hist. Mus. Wien, 62 : 220-224.
- KASY, F., 1959: Halophile lepidopteren des Neusiedlerseegebietes. Verh. Zool. -bot. Ges. Wien 98 und 99 : 13-25.
- KEHHEL, J., 1908: Die palaearktischen Tortriciden. E. Schweizerbartsche Verlagsbuchhandlung (E. Nägele), Stuttgart.
- KOVÁCS, L., 1968: Data to the Knowledge of Hungarian Macrolepidoptera. III. New Taxa from the Subfamily Hadeninae. Annales Hist. - Nat. Mus. Nat. Hung. 60 : 227-238.
- KOVÁCS, S. & KOVÁCS, Z., 1990: Noutăți faunistice. Bul. inf., Soc. lep. Rom. 2 : 15.
- KÖNIG, F., 1941: A *Hydroecia leucographa* Bkn. új lelőhelyei a Bánságban. (Neue Fundorte von *Hydroecia leucographa* Bkh. im Banat), Folia Entom Hung. vol.VI.(3, 4) : 48-63.
- KÖNIG, F., 1975: Catalogul colecției de lepidoptere a Muzeului Banatului din Timișoara.
- MOUCHA, J. & POVOLNY, D., 1957: Zur kritischen Revision der Gattung Narraga Wkr. - Acta Soc. Ent. Cehosl., 54 : 217-234.
- NEUMANN, H., 1997: *Saragossa porosa kenderesiensis* KOVÁCS 1968 und *Cucullia dracunculi* HÜBNER 1813 in Rumänien (Lepidoptera: Noctuidae). Entom. Rom. 2:85-88.
- PINKER, R., 1968: Die Lepidopterenfauna Mazedoniens III. Geometridae. Prirod. Muz. Skopje, p.17-18.

- POPESCU-GORJ, A., 1987: *La liste systématique révisée des espèces de Macrolépidoptères mentionnées dans la faune de Roumanie. Mise à jour de leur classification et nomenclature*. Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa", București, 29: 69-123.
- POPESCU-GORJ, A., 1984: *La liste systématique des espèces de Micro-lépidoptères signalées dans la faune de Roumanie. Mise à jour de leur classification et nomenclature*. Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa", București, 26:111-162.
- POPESCU-GORJ, A., 1985: *Nouvelles données pour la connaissance des Microlépidoptères de Roumanie*. Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa", București, 27:111-162.
- RÁKOSY, L., 1982: *Contribuții la cunoașterea lepidopterelor din Transilvania*. Studii și Com.
- RÁKOSY, L., 1983: *Narraga tessularia kasyi* în România (Lepidoptera, Geometridae). Lucr. celei de a III-a Conf. Entm. Iasi.
- RÁKOSY, L., 1992: Bioökologische und zoogeographische Studien der Noctuiden (Lepidoptera, Noctuidae) in der Region der Salzbäder von Ocna Sibiului (Siebenbürgen, Rumänien). *Nota lepid. Suppl.* 3 : 17-28.
- RÁKOSY, L., 1996: Die Noctuiden Rumäniens. *Staphia*, Linz.
- RAZOWSKI, J., 1970: *Cochylidae in: Microlepidoptera Palaearctica* 3. Verlag Georg Fromme & Co - Wien.
- REBEL, H., 1911: Die Lepidopterenfauna von Herulesbad und Orșova, Wien.
- RONKAY, G. & RONKAY, L., 1994: *Cucullinae I in: Noctuidae Europaeae* 6.
- SWATSCHEK, B., 1958: Die Larvalsystematik der Wickler (Tortricidae und Carposidae) in: *Abhandlung zur Larvalsystematik der Isekten*, nr.3. Akademie Verlag, Berlin.
- VOJNITS, A., 1969: *Eupithecia szelenyii* sp. nov. (Lepidoptera: Geometridae). *Acta Zool. Acad. Scient. Hung.* 15(3-4) : 463-466.
- ZIMMERMANN, F., 1926: 3. Nachtrag zur Lepidopterenfauna von Mähren. *Lotos*, Prag, 74 : 19-28.

Adresa autorului:
ERIC NEUMANN
Str. Arieș nr.20 Sc.D Ap.20
1900 - Timișoara
ROMÂNIA